

A Landgericht Nürnberg-Fürth a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv⁽¹⁾ 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmezésére vonatkozóan a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) A védjegyjogi irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti védjegyhasználatnak minősül-e egy „játékok” vonatkozásában is levédett védjegy használata, ha egy játékauto gyártója egy, a valóságban létező járművet – a védjegyjogsultnak a modellen szereplő védjegyével együtt – kicsinyített változatban állít elő és hoz forgalomba?

2) Az 1. kérdésre adott igenlő válasz esetén:

Az 1. pontban leírt védjegyhasználat a járműmodell fajtájára vagy minőségére vonatkozó jelzésnek minősül-e a védjegyjogi irányelv 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében?

3) A 2. kérdésre adott igenlő válasz esetén:

Milyen kritériumokat kell az ilyenfajta esetekben figyelembe venni annak megítélésakor, hogy a védjegyhasználat megfelel-e az üzleti tisztesség követelményeinek?

4) Fennáll-e ez az eset különösen akkor, ha a járműmodell gyártója a csomagoláson és a modell használatához szükséges alkatrészen a forgalom számára saját védjegyként felismerhető megjelölést, valamint a vállalkozása nevének és székhelyének megjelölését helyezi el?

⁽¹⁾ HL 1989 L 40., 1. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (kibővített negyedik tanács) a T-176/01. sz. Ferriere Nord SpA, támogatja: az Olasz Köztársaság, kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2004. november 18-án hozott ítélete ellen a Ferriere Nord SpA által 2005. február 7-én (faxon február 2-án) benyújtott fellebbezés

(C-49/05 P. sz. ügy)

(2005/C 82/34)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Ferriere Nord SpA, támogatja: az Olasz Köztársaság, képviseli W. Viscardini és G. Donà, ügyvédek, 2005. február 7-én felleb-

bezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (kibővített negyedik tanács) a T-176/01. sz. ügyben 2004. november 18-án hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg az Elsőfokú Bíróság 2004. november 18-án hozott ítéletét;
- semmisítse meg – miután az EK 241. cikk alapján előzetesen megállapította a 2001. évi „Közösségi iránymutatások a környezetvédelem állami támogatásáról” 82. pontjának alkalmazhatatlanságát – az Európai Közösségek Bizottságának 2001. március 28-i c(2001)1010 def. határozatát⁽¹⁾, amellyel a Friuli- Venezia Giulia autonóm tartomány részéről a Ferriere Nord SpA-nak elektronikusán hegesztett rácsokat előállító üzemében történő környezetvédelmi beruházásokhoz nyújtott támogatást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította;
- az EK 235. cikk és 288. cikk második bekezdése alapján kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a – március 28-i c(2001)1010 def. határozatának jogellenessége és a jogellenessé nyilvánított támogatásnak a Ferriere Nord SpA részére történő tényleges kifizetése késedelmének okán a Ferriere Nord SpA által elszenvedett – károk megtérítésére a kamatok és a pénzátértékelés mértékében;
- kötelezze a Bizottságot, hogy térítse meg a fellebbezőnek az első fokú és a jelen eljárás költségeit.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Elsőfokú Bíróság tévesen

- állapította meg a vitatott támogatás bejelentésének jogalapját, következésképpen nem ítélte jogellenesnek a hivatalos vizsgálati eljárás 1999. június 6-i megindítását;
- ítélte úgy, hogy tiszteletben tartották a hivatalos vizsgálati eljárás kezdetének és befejezésének határidejét;
- zárta ki, hogy megsértették az „érdekeltek” elismert jogait, mert nem tudtak észrevételeket előterjeszteni a környezetvédelem állami támogatásáról szóló 2001. évi iránymutatás⁽²⁾ fényében (amely időközben lépett hatályba, és amelyre a Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárást lezáró intézkedését alapozta), míg az egész eljárást az előző, 1994. évi iránymutatások alapján folytatta le;
- zárta ki, hogy a Bizottság megsértette a Ferriere Nordnak az eljárással kapcsolatos jogos bizalmát, mert határozatát olyan meghatározott iratokra alapozta, amelyeket a Ferriere csak azért nem terjesztett elő, mert maga a Bizottság soha nem kérte azokat;

- ítélte meg, hogy a Ferriere Nordnak juttatott támogatás nem egy már 1992-ben elfogadott rendszert alkalmazó intézkedés volt;
- értelmezte a fent hivatkozott 2001. évi iránymutatás 82. pontját oly módon, hogy az iránymutatást jogellenes visszaható hatállyal ruházta fel, ahelyett, hogy kizárta volna alkalmazását;
- zárta ki, hogy az a beruházás, amelyhez a Ferriere Nord támogatást kapott, környezetvédelmi célra irányult;
- nem alkalmazta azt a bizonyítási terhet, amely a Bizottságot, és nem a vállalkozást kötelezi arra, hogy a beruházás teljes költségéből elkülönítse a környezetvédelemmel kapcsolatos részt.

(¹) HL L 310., 2001.11.28., 22. o.

(²) HL C 72., 1994.3.10., 3. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-166/98. sz. Cantina sociale di Dolianova és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2004. november 23-án hozott ítélete ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2005. február 9-én (faxon 2005. február 7-én) benyújtott fellebbezés

(C-51/05 P. sz. ügy)

(2005/C 82/35)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli C. Cattabriga és L. Visaggio meghatalmazotti minőségben, 2005. február 9-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) T-166/98. sz. ügyben 2004. november 23-án hozott ítélete ellen, részleges hatályon kívül helyezését kérve.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak a T-166/98. sz. Cantina sociale di Dolianova és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2004. november 23-án hozott ítéletét abban a részében, amelyben helyt ad a Bizottsággal szemben benyújtott kártérítés iránti keresetnek, és ennek következtében
- 2) hozzon végleges, az említett keresetet mint elfogadhatatlant elutasító határozatot a jogvita tárgyában;

- 3) a Cantina sociale di Dolianovát és az elsőfokú eljárás többi felperesét kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság jelen fellebbezést az Elsőfokú Bíróság ítéletének 129-150., a Bíróság alapokmányában foglalt ötéves elévülési határidő kezdőnapját meghatározó pontjaira korlátozza. A Bizottság álláspontja szerint a Bíróságnak a megtámadott ítéletben e vonatkozásban elvégzett értékelése, - amely a fent említett határidő kezdőnapját arra a napra teszi, amikor a felperes szervezetek tudomást szerezhettek arról, hogy nem fognak közösségi támogatásban részesülni a DAI által az AIMA részére egykor nyújtott biztosíték felhasználásával - nyilvánvaló jogi tévedés eredménye.

A felperes szervezetek által benyújtott kereset elévülési határideje kezdőnapjának meghatározásához az Elsőfokú Bíróság egyáltalában nem vette tekintetbe, hogy 1983-tól kezdődően a 2499/82 rendelet (¹) objektíve kárt okozott ezen szervezeteknek, ehelyett figyelmét csupán arra fordította, hogy ezen szervezetek hogyan észlelték ezeket a káros következményeket. Az Elsőfokú Bíróság számára nem volt elégséges az a körülmény, hogy a felperesek tudják, hogy a 2499/82 rendelet alkalmazásából eredő kárt szenvedtek el, de ugyancsak szükségesnek ítélte egy teljességgel szubjektív tényezőt, nevezetesen azt, hogy a felperesek tudatában vannak, hogy követeléseiket csakis a Bizottság ellen benyújtott kártérítési kereset útján elégíthetik ki.

Egy ilyen megközelítés ellentétes az állandó közösségi ítélkezési gyakorlattal, valamint a jogbiztonság elvével.

(¹) HL L 267., 1982.9.16., 16. o. (a rendelet már nincs hatályban)

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Portugál Köztársaság ellen 2005. február 9-én benyújtott kereset

(C-53/05. sz. ügy)

(2005/C 82/36)

(Az eljárás nyelve: portugál)

Az Európai Közösségek Bizottsága, kézbesítési cím: Luxembourg, képviseli: P. Andrade és W. Wils, meghatalmazotti minőségben, 2005. február 9-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Portugál Köztársaság ellen.